

Menighedene til for Præsterne Skyld? Det forekommer mig, at man maa stille Spørgsmaalet saaledes. Den ærede Minister siger, at man ikke kan tage Hensyn til Folkstemningen, og dette kan i og for sig være berettiget; men jeg kan ikke forstaa Andet, end at Folkstemningen hvis man gaar ud fra, at man er i et virkelig kristeligt Land, bestandig maa gaa ud paa, at Folket har mere Lyst til selv at vælge sine Sjælesørgere end til at Staten skal bestikke dem; det, tror jeg, maa staa fast. Jeg staaar i dette Tilfælde paa samme Maade, som jeg staaar med Hensyn til det foregaaende Lovforslag. Jeg kan ikke forstaa, at der kan reises en saadan Modstand imod en efter min Opfattelse saa berettiget Forbring, med mindre man stiller Præstens Sag som Nr. 1 og Folkets Saligheds Sag som Nr. 2.

Formanden: Det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgfreds (Frederiksen), der har havt Ordet flere Gange, har begjært Ordet. Under Forudsætning af Thingets Samtykke vil jeg naa give ham Ordet.

Frederiksen: Jeg vilde ikke tillade mig saa ofte at begjære Ordet, hvis det ikke var den Sag, som jeg selv havde indbragt Forslag om, som her forhandles. Jeg maa paa det Bestemteste afvise det ærede Medlem for Koldings (Berg) Opfattelse af, hvad jeg har sagt. Det har jeg aldeles ikke sagt; jeg tror ikke, at mine Ord i nogenomhelst Maade gav Anledning til at misforstaa dem saaledes, som det ærede Medlem har misforstaaet dem, som om jeg udelukkende vilde lægge Magten til de andre Sider i den lovgivende Magt i Modsatning til, hvad man her i Folkethinget vedtog. Jeg gjorde gjældende og skal til enhver Tid gjøre gjældende, at vi have at tage Hensyn til de to andre Magter, der med os ere ligeberettigede i Lovgivningsmagten, Landstthinget og Regjeringen. Det ærede Medlem fremhævede stærkt i Modsatning til mig, at han, hvad jeg i Forveien vidste, lagde Bagten paa Folketvillien, som den især udtalte sig her i Folkethinget. I den paagjældende Sag har der været en mindre Meningsforskjellighed mellem os. Jeg har tidligere stemt for en videre Udvidning af Folkets Myndighed i Modsatning til Landstthinget og Regjeringen. Jeg har ikke Noget imod Realiteten af den Betragtning, som blev gjort gjældende af det ærede Medlem for Aalborg Amt et eller andet Nummer. (Stemmer: Aalborg Amts 5te Valgfreds (B. Holm) men jeg vil sige til, at ikke blot fordrer det simpleste Hensyn til Sagens Realitet, naar man ønsker at føre noget igjennem, at man tager Hensyn til den Myndighed, der tilkommer andre Statsmagter, men ligeoverfor det ærede Medlem for Kolding (Berg) og overfor den Magt, han lægger paa en Folketstemning, vil jeg sige, at jeg ikke engang vilde ønske et Landstthing eller en

Regjering, ja ikke nogen Minister, der vilde bøde sig for Folketvillien, saaledes at han vilde gaa ind paa, hvad han ansaa for skadeligt. Jeg har ikke været enig med den ærede Minister eller med Landstthinget i den skarpe Fastholden af Genstemmighed, men jeg finder Anledning til, overfor hvad der nys blev gjort gjældende af den ærede Udøver for Forslagsstillerne, at bemærke, at jeg vilde betragte det som fordærveligt, og som om Regjeringen og Landstthinget forsvante deres Pligt, hvis de gif bort fra, hvad de ansaa for det Rigtige og bødte sig for en saadan Afstemning. Jeg for mit Bedkommende er ikke saaledes afhængig af mine Vælgere eller af den Folketvillie, i Kraft af hvilken jeg er her, at jeg sætter, hvad denne Villie udtrykker, over hvad jeg anser for en berettiget og heldig Samvirkning mellem Statsmagterne. Jeg kan ikke Andet end sige til, at jeg ikke, tilmed efter hvad jeg hørte af den ærede Minister og ogsaa kunde tænke i Forveien, kan fatte, at de, der bryde sig om at komme frem paa dette Omraade, kunne være i Tvivl om, hvilken Vej de skulle gaa, enten den Vej, der alene fører til en tom Demonstration, eller den Vej, ad hvilken der virkelig kan være Saad om at komme frem.

Formanden: Folkethingetsmanden for Veile Amts 2den Valgfreds har Ordet.

Berg: Jeg fraaalder Ordet!

Berg: Det ærede Medlem her lige over for (B. Holm) bebrejdede os, som staa paa et Standpunkt, der er hans modsat, at vi alene tage Hensyn til Præsten, men jeg tror, at det netop var ham, som satte Præsten saa særdeles høit, idet han erklærede, at det var en Saligheds Sag, hvorom det her gjælder. Jeg tror, at den Enkelt i Menigheden kan blive salig uden Hensyn til Præsten, men naar det ærede Medlem erklærede det for en Saligheds Sag, at Menigheden selv valgte sin Præst, stiller han Præsten saa høit, som jeg ingeninde vilde falde paa at stille ham. Under de Forhandlinger, der tidligere ere førte her i Salen om denne Sag, er den bleven saa udsørlig drøftet, at jeg ikke tror, Noget kan være berettiget til at udtale, at det er alene af Hensyn til Præsten, man stiller sig saaledes, som man gjør. Det er tidligere ofte sagt og fra flere Sider gjentaget, at det netop er af Hensyn til Kirkelivet, at det netop er, for at Livet i Menigheden skal blive saa godt som muligt, at man har en anden Opfattelse. Jeg benægter ikke, at Andre kunne se Sagen paa en anden Maade, men jeg tror, at det ærede Medlem er fuldstændig uberettiget til at fremsætte en saadan Bemærkning, som den, han fremsatte.

B. Albretsen: Jeg skal tillade mig med